

Przedmiot: KOMUNIKACJA KLINICZNA

I. Informacje ogólne

Jednostka organizacyjna	Wydział Rehabilitacji Katedra Fizjoterapii Klinicznej
Nazwa przedmiotu	KOMUNIKACJA KLINICZNA
Kod przedmiotu	FV-19
Język wykładowy	Polski
Rodzaj kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia)	5-letnie Jednolite studia magisterskie
Rok studiów	II
Semestr	4
Liczba punktów ECTS	1
Imiona i nazwiska wykładowców, adres e-mail	dr Agnieszka Wójcik – maw5doc@gmail.com
Program (programy) studiów, w którym realizowany jest przedmiot	FIZJOTERAPIA
Sposób realizacji zajęć (stacjonarny, uczenie się na odległość)	Stacjonarny
Wymaganie wstępne i dodatkowe	Wymagania wstępne. Przed przystąpieniem do modułu student posiada wiedzę z zakresu: Psychologia ogólna, psychologia kliniczna

II. Informacje szczegółowe

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie się z podstawami komunikacji interpersonalnej i klinicznej.
C2	Teoretyczne i praktyczne przygotowanie studenta do komunikowania się w opiece zdrowotnej.
C3	Umiejętność poznania i doskonalenia właściwego stosunku do chorego. Współpraca w grupie oraz z personelem medycznym.

Efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu			
Efekt uczenia się - standard	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Odniesienie do celów	Charakterystyki drugiego stopnia PRK
Wiedza			
O.W3. problematykę z zakresu dyscyplin naukowych – psychologia, pedagogika i nauki socjologiczne, filozofia, bioetyka; B.W1. psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie;	1. Posiada podstawową wiedzę w zakresie psychologicznego funkcjonowania człowieka w zdrowiu i chorobie. 2. Posiada podstawową wiedzę w zakresie komunikacji interpersonalnej.	C1	P7SM_WG; P7SM_WK;
B.W3. modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego;	1. Zna modele komunikowania się w opiece zdrowotnej. 2. Potrafi wymienić podstawowe zasady i umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz jego rodziną. 3. Potrafi wymienić podstawowe zasady i umiejętności komunikowania się z członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego.	C1; C2; C3	P7SM_WG; P7SM_WK;
B.W4. zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomysłnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w	1. Rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się. 2. Rozumie pojęcia zaufania i budowania relacji	C2, C3	P7SM_WG; P7SM_WK;

procesie komunikowania się z pacjentami, a także pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;	terapeutycznej w interakcji z pacjentem. 3. Zna zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych. 4. Zna zasady informowania o niepomyślnym rokowaniu.		
Umiejętności			
O.U11. komunikować się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta i jego praw; O.U12. komunikować się ze współpracownikami w zespole i dzielić się wiedzą; A.U14. przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii; B.U11. udzielać pacjentowi informacji o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub fizjoterapeutycznych i uzyskiwać jego świadomą zgodę na te działania; B.U12. komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia.	1. Ma podstawowe kompetencje umożliwiające sprawne komunikowanie się w obszarze służby zdrowia. 2. Planuje i dobiera w zależności od wieku oraz stanu klinicznego pacjenta adekwatne techniki komunikowania się. 3. Komunikuje się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia.	C2; C3	P7SM_UK P7SM_UK P7SM_UO P7SM_UW P7SM_UK P7SM_UW P7SM_UK P7SM_UO P7SM_UK P7SM_UO
Kompetencje społeczne			
O.K1. jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	1. Wykazuje zrozumienie dla potrzeb i możliwości funkcjonalnych osób ze specjalnymi potrzebami	C3	P7SM_KK P7SM_KO
O.K2. jest gotów do wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej;	1. Przyjmuje odpowiedzialność za przygotowanie i przeprowadzenie wizyty fizjoterapeutycznej w odniesieniu do własnych umiejętności komunikowania się.	C2; C3	P7SM_KO P7SM_KR

	2. Przyjmuje odpowiedzialność za dialog z pacjentem oraz nawiązaną relację terapeutyczną. 3. Przyjmuje odpowiedzialność za przygotowanie własne oraz właściwą organizację pracy.		
--	---	--	--

III. Treści programowe

Treści programowe			
Treści programowe	Tytuł wykładu	Odniesienie do: efektów uczenia się ze standardu/ przedmiotowych	Odniesienia do celów przedmiotu
WYKŁADY			
ĆWICZENIA/ ZAJĘCIA PRAKTYCZNE			
TP1	1. Nauczanie umiejętności tworzenia struktury konsultacji, budowania relacji z pacjentem i rodziną. Kształtowanie świadomości celowego stosowanie technik werbalnych i niewerbalnych w procesie komunikowania się w obszarze służby zdrowia.	O.W3/1-2 B.W1/1-2 B.W3/1,2 O.U11/1,2 A.U14/1-2 O.K1/1 O.K2/3	C1, C2
TP2	1. Nauczanie umiejętności prowadzenia procesu zbierania informacji oraz stosowanie umiejętności i technik komunikowania się specyficznych dla danego etapu konsultacji (prowadzenie rozmowy z pacjentem i rodziną, protokoły komunikacyjne SOCRATES, WWQQAAB, itp.,).	O.W3/1-2 B.W3/1,2 O.U11/1,2 A.U14/1-2 B.U11/1,2 O.K1/1 O.K2/3	C1, C2
TP3	1. Modele komunikowania się. Pojęcie zaufania, empatii, perspektywy drugiego człowieka w kontekście zdrowia i choroby.	O.W3/1-2 B.W3/1-3 O.U11/1,2 A.U14/1-2 B.U11/1,2 O.K1/1 O.K2/1-3	C1, C2
TP4	1. Triada komunikacyjna. 2. Nauczanie umiejętności komunikowania się z członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego.	O.W3/1-2 B.W1/1-2 B.W3/1-3 B.W4/1-4 O.U11/1-3 A.U14/1-3 B.U11/1-3 B.U12/1-3	C1, C2

		O.K2/1-3	
TP5	1. Przedstawienie umiejętności komunikowania się w wybranych sytuacjach klinicznych (np., przekazywanie trudnych informacji, pacjent agresywny/rozzłościwy, specyfika rozmów w pediatrii czy geriatric, praca na sytuacjach trudnych dla studenta, które spotkały go już w placówce klinicznej).	O.W3/1-2 B.W1/1-3 B.W4/1-4 O.U11/1-3 O.U12/1-3 A.U14/1-3 B.U11/1-3 O.K1/1 O.K2/1-3	C1, C2, C3

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne		
Treści programowe	Metoda dydaktyczna	Odniesienie do: efektów uczenia się – standard / przedmiotowych
TP1 – TP5	Ćwiczenia przedmiotowe, pokaz czynności z objaśnieniem, nauczanie przez uczestnictwo w pracy, nauczanie przez doświadczanie, praca projektowa w grupach, praca warsztatowa w grupach, dyskusja, wyjaśnienia.	O.W3/1-2 B.W1/1-2 B.W3/1-3 B.W4/1-4 O.U11/1-3 O.U12/1-3 A.U14/1-3 B.U10/1-3 B.U11/1-3 B.U12/1-3 O.K1/1 O.K2/1-3
Środki dydaktyczne: 1. Komputer 2. Rzutnik multimedialny 3. Prezentacje tematyczne 4. Podręczniki		

Metody i kryteria oceniania		
Odniesienie do: efektów uczenia się – standard / przedmiotowych	Treści programowe (TP)	Typy/ Metody oceniania D – ocenianie diagnostyczne, F- ocenianie formujące, P – ocenianie podsumowujące * lub wybór z załączonej listy walidacji wyników
O.W3/1-2 B.W1/1-2 B.W3/1-3 B.W4/1-4 O.U11/1-3 O.U12/1-3	TP 1-5	Obecność na ćwiczeniach, aktywność w czasie zajęć praktycznych, zaliczenie praktyczne w postaci zadania, krótkie odpowiedzi na pytania otwarte, obserwacja poprawności wykonania zadania praktycznego- P – ocenianie podsumowujące

A.U14/1-3 B.U10/1-3 B.U11/1-3 B.U12/1-3 O.K1/1 O.K2/1-3		
--	--	--

*D – ocena przypadku, rozpoznanie, F – sprawdzian pisemny, dyskusja, obserwacja, P - egzamin pisemny lub wybór z załączonej walidacji wyników.

Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe
Literatura obowiązkowa: 1. Silverman J., Kurtz S., Draper J., Umiejętności komunikowania się z pacjentami. Medycyna Praktyczna 2018. Literatura uzupełniająca: 2. Bachmann C, Abramovitch H, Barbu CG., Cavaco AM, Elorza RD, Haak R, Loureiro E, Ratajska A, Silverman J, Winterburn S, Rosenbaum M.: A European consensus on learning objectives for a core communication curriculum in health care professions. Patient Education and Counseling 93 (2013) 18–26 3. Chłabicz S., Marcinowicz L.(red.): Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i jego rodziną. PZWL 2004 4. Alan H. Monroe, Zasady komunikacji werbalnej. Zys i S-ka, Warszawa 2004; 5. W. Głodowski, Komunikacja niewerbalna, Gdańsk 2000. 6. Berne E., W co grają ludzie. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 7. E. Goffman, Człowiek w teatrze życia codziennego, W-wa 1981 i nast. wyd. 8. F. Schulz von Thun, Sztuka rozmawiania, t. 1, Kraków 2003. 9. Bocheńska-Włostowska Katarzyna, Akademia umiejętności interpersonalnych. 20 spotkań z komunikacją. Impuls, Kraków 2009; 10. Davis M., Fanning P., McKay M., Sztuka skutecznego porozumiewania się. GWP, Gdańsk 2007; 11. Jaskółka A., Mowa ciała. Wyd. JEDNOŚĆ, Kielce 2007; 12. Nęcki Z., Komunikacja międzyludzka. Antykwa, Kraków 2000. 13. Jedliński K., Trening interpersonalny. Wydawnictwo W.A.B., Warszawa 2008

Punkty ECTS (1 pkt – 25-30 godz. pracy studenta)

RODZAJ ZAJĘĆ	GODZINY
Godziny kontaktowe	15
Przygotowanie do zajęć	5
Zapoznanie się ze wskazaną literaturą	10
Razem = 30 godz. = 1 ECTS	